

hvor Confirmationsalderen forekommer, at der istedetfor dette Udtryk kan blive sat 15. Mars Alderen, Noget, som vistnok maa ansees for rettest, og hvort jeg er bleven bestyrket ved de Pittinger, vi have hørt fra to ærebe foregaaende Valere. Med Hensyn til den sidste Bemærkning af den ærebe Rigssagsmand for Rjoven havns 2den Valgkreds (Lange), saa maa han ikke hulle i den Misforstaaelse, at jeg foretrækker hans Endringsforslag for Udvalgets, det har ikke været min Tanke, og jeg troer heller ikke, at det er incorrect at sige, at denne Forskel eksisterer mellem Frivillige og Udfreene; thi det befavne Mandskab, Officerer og Underofficerer, de udskrives aldeles ikke, men maae betragtes som frivilligt indtraadte ved Hæren eller i Søværnet, og altsaa er der en bestemt Modsetning mellem Frivillige og Udfreene. Desuden maa jeg gjøre opmærksom paa, at Ordet "Udfreene" ogsaa kan tages i to Betydninger, og det næsten er uundgaaeligt at anvende det anderledes. Den ene Betydning er den at staae ved Ordet og blive tvungen udfreven; og i den anden Betydning kan det ombyttes med Ordet "udtages". Begge Anledninger ikke forfattede denne Debat længe.

Justitsministeren: Jeg har kun een Bemærkning at gjøre med Hensyn til det af Udvalget stillede Endringsforslag til § 1. Jeg troer nemlig, at det forsaavidt der er Spørgsmaal om Udlændinge vilde være helbigere, om man fastholdt Udkastets Affattelse af Paragraphen; derefter hedder det: at Udlændinge skulle være Værnepligten undergivne, forsaavidt ingen Convention med en fremmed Stat maatte være til Hinders derfor; Endringsforslaget gaaer derimod ud paa at skulle godtgjøre; at en saadan Convention ikke er til Hinders derfor. Da Paragraphen kun gaaer ud paa at fastsætte, hvilke Personer der i det Hele taget skulde være værnepligtige, saa udtrykkes Tanken vist fuldkommen rigtigst derved, at Udlændinge ere ogsaa værnepligtige, forsaavidt Conventioner ikke ere til Hinders derfor. Dertil kommer endnu, at man efter min Mening ved Udvalgets Affattelse vil bringe Noget ind i Paragraphen, som ikke vedkommer den; naar man nemlig overeensstem-

med Endringsforslaget lader Ordet: "naar det ikke godtgjøre" slyde ind, saa sætter man derved en Forfrist med Hensyn til Bevistilbyden ind i Paragraphen. Nu antager jeg, hvad der ogsaa har foresvævet Udvalget, at Bevistilbyden overhovedet vil komme til at paahvile Udlændingen; men jeg anseer det dog for rigtigst, at holde det borte fra Paragraphen; der ikke har Sigt til Hensigt, og derimod lade det blive ved den Regel, som i sig selv kommer til at være den rigtige, nemlig at i Almindelighed maa Udlændingen føre Bevist. Det vil komme til at gaae saaledes: Udlændingen vil ikke let kunne føre Bevist paa anden Maade end ved at henvende sig til Udenrigsministeriet, for gjennem dette at faae de forlangte Oplysninger, og Tilværelsen af Conventionen vil i fornødent Fald kunne blive konstateret ved en Correspondance med de fremmede Gesandtskaber; jeg troer i alt Fald, at i mangfoldige Tilfælde vil det paa denne Maade lette den Tilstedbringelsen af Bevist.

Tscherning: Jeg troer, at den ærebe Minister har gaanske Ret i sin Opfattelse af § 1, men jeg troer tillige, at han har overseet, at det Forslag, som her er gjort, er mere af en declaratorisk Natur og gaaer mere ud paa at anvise den vedkommende Person, hvilken det har skal gaae, for umiddelbart ved Udskrivningsordet, at kunne godtgjøre sin Fritagelse, end det gaaer ud paa at udvise Principet, som indeholdes i selve Paragraphen. Naar Paragraphen bliver staaende, saaledes som den er kommen fra Regjeringen, da er den stærkere og rigtigere i sin Affattelse, men bliver den antagen saaledes, som den er foreslaet af Udvalget, saa er den bekvemmere i sin Affattelse; det bliver da lettere for den paagjældende Person, naar den Tid kommer, hvor han isølge sin Værnepligtsalder skal udskrives, da at kunne see, hvorledes han skal tjene den af, eller forholde sig for strax at blive fri, og det letter Regjeringen en Sag, som af og til ikke er uden Vanskelighed. Det er ubehageligt og giver lidt Anledning til smaa Ubehageligheder, naar vigtig Mandskab, der er hjemmehørende under fremmede Magter, og betrygget ved Conventioner, paa Grund af, at der ikke